

Vit hava væl ráð at hækka lønina

– Landskassin hevur einar 400 milliónir í avlopi, so tað er púra náttúrligt, at Starvsmannafelagið vil hava, at ein partur av framburðinum skal koma teimum til góðar - og tað hava vit væl ráð til, heldur Jóannes Eidesgaard

ÁKI BERTHOLDSEN

Jóannes Eidesgaard heldur ikki, at stóðan er so fastlæst, at lögtingið eigur at leggja uppí ósemjuna á almenna arbeiðsmarknaðinum.

Hann heldur, at partarnir skulu royna seg sjálvir, tí møguleikarnir eru avgjørt enn til staðar.

Men hinvegin heldur hann, at samráðingarnar vóna komnar alt ov stutt, tá ið tað kom til skarpskeringarso at tað var neyðugt at boðsenda semingsmonnum.

– Tá ið tað kemur so langt, at semingsmenn koma uppí, plaga tað ofta „bara“ at vera lønarspurn-ingurin, sum var eftir at loysa.

– Men í hesum føri var tað so nógv onnur mál eisini, og tí haldi eg, at samráðingarnar vóna komnar ov stutt, tá ið freistin var úti.

– Men eg havi skilt, at Starvsmannafelagið ætlaði at fáa gongd á samráðingarnar fyrri langari tíð síðani, men at tað ikki bar til, tí landsstýrið hevði ikki tíð.

– Tíverri visti tað seg eisini, at landsstýrið hevur ikki gjørt sitt heimaarbeiði nógv væl, tí tað var yvirhoyr ikki fyrrreikað uppá eitt høvuðskav frá Starvs-

mannafelagnum, tá ið vit ikki hugsa um lønina.

– Og tað var kravið um eina nýggja lønarskipan.

– Men tann spurningin var landsstýrið ikki fott fyrri at taka upp, tí tað var ikki fyrrreikað til tað, sigur Jóannes Eidesgaard.

Formaður javnaðarflokksins sigur, at møgulega hevði tað enda við arbeiðssteðgi kortini.

– Tí figgjarmálaráðharrin vildi bara tosa um eina null-loysn alla tað fyrstu tíðina.

– Og við eini so avgjörari stóðu, sum ikki bjóðar til neyðsemjur, hevur landsstýrismaðurin næstan biðið um arbeiðssteðg.

Hinvegin heldur Jóannes Eidesgaard, at Starvsmannafelagið hevur flutt seg reiðiliga nógv í samráðingunum.

Vit hava ráð til tað

Formaðurin í Javnaðarflokkinum heldur, at øll áttu at vita, at tað fór ikki at ganga við eini null-loysn hesuferð.

– Starvsmannafelagið er eitt av feløgnum, sum gekk við til at fara 8-9% niður í løn í 1993.

– Við tógvið stríð hevur tað eydnast at fáa tann lønarmiðurskurðin aftur.

– Og ongín kann lasta teir

fyrri, at tey halda seg hava rætt til at fáa ein part av framburðinum, sum hevur verið í búskapinum, tí tað er ikki annað enn eitt rætt-víst krav.

Og hann heldur, at vit hava væl ráð til at hækka lønirnar.

– Landskassin hevði einar 400 milliónir í yvirkoti í fjór og sum útlitini eru, verður yvirkotið í ár ikki minni.

– So landskassin ber saktans eina lønarhækking.

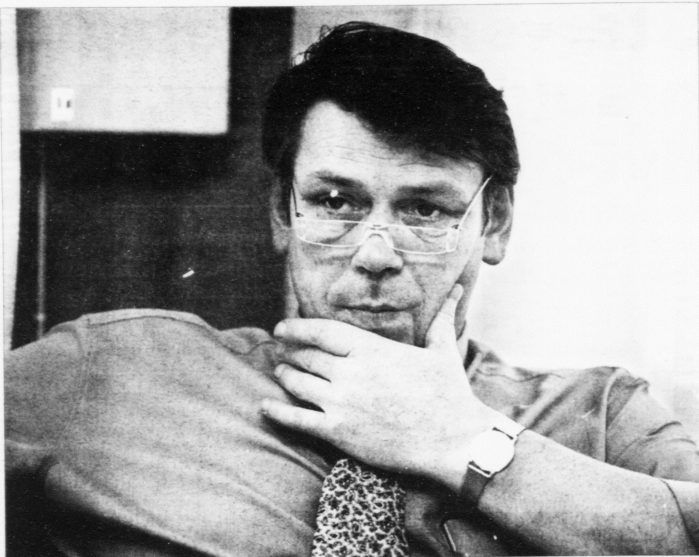
Hann er ikki samdur við Karsten Hansen í, at ein lønarhækking nú eigur at fara til uppsagnir.

Men hatta er nakað, sum altíð verður brúkt imóti fakfeløgnum.

– So fer hetta at fara við sær, at fólk verða søgd upp, er tað tí at landsstýrið vil tað og ikki tí at búskapurin krevur tað, sigur Jóannes Eidesgaard.

– Tað er lænarkarmurin, sum ger av, hvussu nógv fólk skulu arbeiðsáttá til almenna. Og at áseta lønarkarmurin er ein politiskur spurningur. Tað hava fakfelögin onki við at gera.

– Hann sigur, at tað er neyðugt at tey, sum arbeiða í eini almennari umsiting, skulu hava góð arbeiðs- og lønarkor.

– Fer ein lønarhækking at fara uppsagnir við sær, sum Karsten Hansen visir á, er tað tí, at landsstýrið vil tað og ikki tí at búskapurin krevur tað, sigur Jóannes Eidesgaard

– Tí vit mugu alla tíðina hava í huganum, at vit eru í kapping við arbeiðsmarknaðin í øðrum londum.

– Og vit vita, hvussu lætt tað er hjá føroyingum at flyta í onnur lond at arbeiða, tá ið umstøðurnar verða betri uttanlands.

– Vit hava heilt fesk dømi um, at eisini føroyingar, sum hava arbeiði, eru skjótir at flyta, tá ið umstøðurnar verða betri aðrastaðni.

Men hann leggur afturat, at hann kennir ov lítið til samráðingargongdina til at hann kann siga, hvat ein hóskandi lønarekking er.

Hetta merkir ikki, at javnaðarflokkurin vil hava eina ótálmaða, almenna umsiting. Vit hava ávarað imóti at pumpa tað almennu umsitingina upp við alskyns

stjórnum og leiðarum o.s.fr.

– Almenna umsitingin skal lagast til alla tína. Men hon skal virka. Og hon skal avgjørt ikki vera størri enn neyðugt.

Er ikki vegurin fram

Tað eru summi, sum hava illgruna um, at hetta er eitt politiskt verkfall?

– Tað fari eg ikki at siga, tí eg havi ilt við at trúgva, at tað skal vera endamálið.

– Men tað er ein sannroynd, at figgjarmálaráðharrin er tjóðveldismaður.

– So tað kann ikki undra um nakar fær illgruna til tjóðveldisflokkin og samgonguni, sum heild.

– Og Karsten Hansen hevur eisini ferð eftir ferð víst á, at endamálið er at laga búskapin til føroysk

viðurskipti í sambandi við fullveldisætlanina.

– Men tað er ikki vegurin fram at gera tað eftir fólka-floksleisti, og at gera Føroyar til eitt laglønarsamfelag, sum er afturútsigt afturimóti øðrum londum.

– Vit menna ikki hetta samfelagið við at pína lønirnar niður. Skulu vit hava eitt vælútbúgvið fólk, sum kann vera við til at menna samfelagið, so er neyðugt at vit hava eitt lønarlag og ein arbeiðsmarknað, sum líkast okkara grannalöndum-um rættliga nógv.

– Menningarlandskósín fórir onga leið. Skulu vit vinna framá, skal dentur leggjast á háteknologi. Og háteknologi leggur eitt ávíst trýst á lønarlagið, sigur formaður javnaðarflokksins.

Løgtingið má aldrin leggja seg út í ósemjur á arbeiðsmarknaðinum

ÁKI BERTHOLDSEN

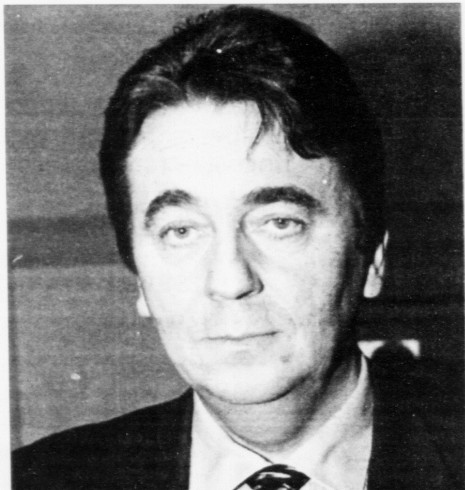
– Nei, lögtingið skal ikki leggja seg út í ósemjuna í millum Starvsmannafelagið og Figgjarmálastýrið.

Edmund Joensen, formaður sambandsflokksins er púra avgjörur, tá ið vit spyrja hann, um lögtingið eigur at taka um endan og steðga arbeiðssteðginum á almenna arbeiðsmarknaðinum, sum nú hevur vart í triggjar vikur.

Edmund Joensen sigur, at stóðan hjá Sambandsflokkinum er, at lögtingið skal ikki undir nokrum umstøðum legja seg út í stríð á arbeiðsmarknaðinum.

– Vit liva í einum demokratiskum samfelag har partarnir á arbeiðsmarknaðinum hava fult frælsi til at samráðast og til at skipa síni egnu viðurskipti.

– Leggur lögtingið uppí, er tað tað sama sum at taka tann frælsa samráðingarrættin frá portunum á ar-

– Fer lögtingið at leggja uppí, er tað at taka ábyrgdina frá portunum á arbeiðsmarknaðinum, sigur Edmund Joensen beioðsmarknaðinum.

Men lögtingið hevur 15 árin steðga ósemjum á

arbeiðsmarknaðinum við lóg

Formaðurin í Sambandsflokkinum sigur, at tað er er heilt týðiligt, at tey tíðarskeiðini, sambandsflokkin hevur verið í landsstýrinum, hevur arbeiðsmarknaðurin greitt síni viðurskipti sjálvir.

– Tað hevur hann gjørt, tí allir partar á arbeiðsmarknaðinum vita, at sambandsflokkin lóggevur ikki í slíkum viðurskiptum.

– Og tá ið allir partar vita tað, kemur tað ongantíð hartil, at politisk upplægging verður uppá tal.

Edmund Joensen visir m.a. til ósemjuna á arbeiðsmarknaðinum í 1995.

– Tá var tað ongin, sum hugsaði tankan, at lögtingið skuldi fara at lóggeva um hesi viðurskiptini.

Edmund Joensen sigur hinvegin, at tá ið flokkar, sum eru vanir at leggja seg út í viðurskiptini á arbeiðsmarknaðinum, manna

landsstýrið, t.d. javnaðarflokkurin, tjóðveldisflokkin og fólkaðflokkinum, sæst ferð eftir ferð, at teir enda í hesi felluni, at teir mugu lóggeva.

– Og tað hendir bara tí, at partarnir á arbeiðsmarknaðinum vita frammanundan, at tað er bara at halda á, tí teir fara at lóggeva, tá ið ein tíð er frálíðin. Sostatt hava teir ferð eftir ferð tikið ábyrgdina frá portunum á arbeiðsmarknaðinum, sigur Edmund Joensen.

Annars heldur hann, at Landsstýrið kann fyrri ein stóran part takka sær sjálvum fyrri, at alt landið hevur ligið lamið av arbeiðssteðgi nú í meiri enn fyra vikur.

– Hetta hevur samgongan og tann parturin av lögtinginum, sum samtykti lønarhækkingina til lögtingslimir, eina stóra skyld í, sigur Edmund Joensen.

Hann saknar eisini, at ein samskipaðan politikk frá landsstýrinum.

– Tað sær ikki út til, at vit hava eitt landsstýri við einum felags politikki. Tað týkist sum hvør landsstýrismaður fórir sín egna politikk, uttan at ein veit, hvat ein annar ger.

Edmund Joensen visir á, at Løgmaður skuldi verið tann savnandi kraftin í einum landsstýri og hann spyr, hvat hann er í hesum máli.

Hann visir á, at meðan sambandsflokkin sat í samgongu, batnaði okkara kappingarforið mótevgis grannalöndunum 25%.

– Tað hevur sera stóran týdning at halda fast um kappingarforið. Tí er tað spell, at hetta landsstýrið ikki er gingið somu leið sum vit og linkaði skatta- og avgjaldstrýstið fyrri at hækka reallónina. Tí tað er reallónin, sum hevur týðning og veksur hon, fer tað sjálvandi at linka um lønarkróvini, sigur formaður sambandsflokksins